

Panoga: Biatlon

Poročilo o delu panoge za sezono 2022/23 za Skupščino SZS 2023

1. Panoga

Realizacija programov

V sezoni 2022/2023 so bili programi priprav in tekmovanj A, B in Mladinskih ekip realizirani v celoti. K temu so v veliki meri prispevali tudi sproščeni oz. ukinjeni ukrepi v povezavi s COVID-19. Celotna sezona je tako na trenažnem kot tekmovalnem nivoju potekala nemoteno.

Večji del pripravljalnega obdobja je v veliki večini za vse ekipe potekal na Pokljuki, kjer so pogoji v vseh pogledih odlični. Cenovno je to za vse ekipe še vedno najugodnejša lokacija. S tem smo tudi sledili smernicam SZS, da v čim večji meri koristimo kapacitete v Hotelu Center Pokljuka.

V sezoni 2022/2023 je panoga biatlon imela združeno žensko in moško A ekipo z novim trenerjem Nemcem Riccom Grossom, na novo formirano B ekipo deklet in fantov ter ločeni moško ter žensko mladinsko ekipo. Vse ekipe pri načrtovanju priprav praktično niso imele omejitev in so lahko planirale priprave le iz strokovnega stališča. Enako je bilo tudi s potrebno opremo in strelivom. S tega stališča so imeli vso potrebno podporo. Seveda pa so trenerji ostali racionalni in koristili le tisto, kar so res potrebovali.

Tudi zimski del programa je bil v celoti realiziran na vseh nivojih IBU tekmovanj kot tudi v domačem SLO pokalu in državnih prvenstvih. Koledar SLO tekmovanj je bil v celoti realiziran. Uvodne priprave so vse ekipe na snegu pričele na Pokljuki in v avstrijskem Obertiliachu, A in B ekipi sta se potem preselili v Skandinavijo, kjer so pričeli tudi s tekmami IBU svetovnega pokala in IBU pokala, mladinski reprezentanci pa sta trenirali na Pokljuki. V nadaljevanju sezone se je B reprezentanca večinoma udeleževala IBU junior pokala. V polni zasedbi smo bili prisotni tudi na Mladinskem svetovnem prvenstvu v Kazahstanu ter na tekmovanju mladih OFEM v Italiji.

Tudi v sezoni 2022/2023 smo organizirali tabore in priprave za klubske tekmovalce t.i. selekcije Regijskih centrov in Šole biatlona. Tekom sezone so bili izpeljani 3 tabori Šole biatlona in 4 tabori za klubske tekmovalce na malem kalibru, poleg tega pa od septembra naprej še selekcije zračne puške po 10 otrok in po 20-22 tekmovalcev na malem kalibru. Z regijskimi tekmovalci in nekaj člani mladinskih reprezentanc smo se udeležili tudi vseh Alpskih pokalov v Nemčiji, Švici, Italiji in na Pokljuki. Regijskim tekmovalcem smo zagotovili zadostne količine streliva. Regijski trenerji so opravljali dnevne treninge po klubih.

Realizacija ciljev

Na splošno lahko ugotovimo, da je bila večina ciljev realiziranih. V A ekipi je bil viden napredek predvsem mlajših članov A ekipe, kateri so vsi dosegli svoje najboljše rezultate v karieri. Zopet smo po treh letih imeli uvrstitev na stopničke v svetovnem pokalu po zaslugi Jakova Faka. Izjemen napredek je bil viden v ženskem delu ekipe, kateri se je v tej sezoni pridružila tudi Anamarija Lampič. Na svetovnem prvenstvu je odlično sezono z 8.

mestom potrdila Polona Klemenčič. S tem smo v ženskem delu izpolnili vse cilje. Neizpolnjeni so ostali trije cilji v moškem delu in sicer uvrstitev ekipe med 10 v pokalu narodov, uvrstitev enega tekmovalca med prvih deset v skupnem seštevku svetovnega pokala ter osvojitve kolajne na svetovnem prvenstvu. Delno je k temu botrovala tudi bolezen Jakova Faka pred svetovnim prvenstvom.

V mladinskih kategorijah so bili na vseh nivojih tekmovanj ponovno izpolnjeni vsi cilji. Kaja Zorč je na mladinskem svetovnem prvenstvu osvojila naslov svetovne mladinske prvakinje.

Odlični rezultati so bili doseženi tudi na OFEM v Forni Avoltri, kjer je Pavel Trojer osvojil dve prvi mesti.

Odlični rezultati v mladinskih kategorijah niso izostali tudi v tej sezoni kar kaže na visoko kvaliteto dela in konstantnost.

Pregled postavljenih tekmovalnih ciljev in realizacija na vseh nivojih tekmovanj pod okriljem IBU

Tekmovalni cilji za sezono 2022/2023 so bili postavljeni v skladu z doseženimi rezultati v sezoni 2021/2022. Cilji so bili postavljeni za vse starostne kategorije na vseh nivojih mednarodnih tekmovanj. V nadaljevanju pregled izpolnjenih in neizpolnjenih zastavljenih ciljev:

Moški (Svetovni pokal)

Primarni cilji:

- uvrstitev med najboljših 10 v Pokalu narodov neizpolnjeno
- en tekmovalac med najboljših 10 v skupnem seštevku SP neizpolnjeno
- uvrstitev enega tekmovalca med prvih 40 v skupnem seštevku SP izpolnjeno
- pet tekmovalcev s točkami za SP izpolnjeno

Sekundarni cilji:

- 1 x do 3. mesta na tekmi SP izpolnjeno
- 3 x do 10. mesta na tekmi SP delno izpolnjeno (2x)
- 5 x do 40. mesta na tekmi SP izpolnjeno
- 1 x do 6. mesta v štafeti na tekmi za SP delno izpolnjeno (7.m.)
- konstantno uvrščanje tekmovalcev med najboljših 60 na tekmah SP (povprečno trije na tekmo) izpolnjeno

Ženske (Svetovni pokal)

Primarni cilji:

- uvrstitev med najboljših 20 v Pokalu narodov izpolnjeno
- dve tekmovalki s točkami za SP izpolnjeno

Sekundarni cilji:

- 5x točke svetovnega pokala izpolnjeno

Svetovno člansko prvenstvo Oberhof (Nemčija)

Moški:

- 1 x do 3. mesta na posamični tekmi
- 2 x do 15. mesta na posamični tekmi
- 2 x do 30. mesta na posamični tekmi

neizpolnjeno
neizpolnjeno
izpolnjeno

Ženske:

- 1 x do 30. mesta na posamični tekmi
- 1 x do 40. mesta na posamični tekmi

izpolnjeno
izpolnjeno

Štafete:

- 1 x do 8. mesta (moška, mešana, posamična mešana)
- 1 x do 16. mesta (ženska, če se uvrsti na SP)

izpolnjeno
izpolnjeno

IBU pokal

Enotno moški in ženske:

- 1 x do 15. mesta na posamični tekmi
- 2 x do 30. mesta na posamični tekmi

izpolnjeno
izpolnjeno

IBU evropsko prvenstvo Lenzerhaide (Švica)

Enotno za moške in ženske:

- 1 x do 15. mesta na posamični tekmi
- 2 x do 30. mesta na posamični tekmi

izpolnjeno
izpolnjeno

Mladinsko svetovno prvenstvo Shchuchinsk (Kazahstan)

Moški (mlajši člani in mladinci):

- 1 x do 3. mesta na posamični tekmi
- 1 x do 5. mesta na posamični tekmi
- 1 x do 15. mesta na posamični tekmi
- 2x do 30. mesta na posamični tekmi
- 1 x do 5. mesta štafete

neizpolnjeno
neizpolnjeno
izpolnjeno
izpolnjeno
neizpolnjeno

Ženske (mlajše članice in mladinke):

- 1 x do 3. mesta na posamični tekmi
- 1 x do 5. mesta na posamični tekmi
- 1 x do 15. mesta na posamični tekmi
- 1 x do 5. mesta štafete

izpolnjeno
izpolnjeno
izpolnjeno
izpolnjeno

IBU Junior pokal

Ženske:

- 2 x do 10. mesta na posamični tekmi
- 2 x do 20. mesta na posamični tekmi

izpolnjeno
izpolnjeno

Moški:

- 2 x do 10. mesta na posamični tekmi
- 2 x do 20. mesta na posamični tekmi

izpolnjeno
izpolnjeno

IBU Junior evropsko prvenstvo Madona (Latvija)

Moški (mlajši člani in mladinci):

- 2x do 10. mesta na posamični tekmi
- 2x do 20. mesta na posamični tekmi

delno izpolnjeno
delno izpolnjeno

Ženske (mlajše članice in mladinke):

- 2x do 10. mesta na posamični tekmi
- 2x do 20. mesta na posamični tekmi

izpolnjeno
delno izpolnjeno

Alpski pokal

Mladinke:

Enotni za mlajše in starejše mladinke

- 1 x do 3. mesta na posamični tekmi
- 3 x do 10. mesta na posamični tekmi
- 1 x do 3. mesta v skupni razvrstitvi

izpolnjeno
izpolnjeno
izpolnjeno

Mladinci:

Enotni za mlajše in starejše mladinke

- 1 x do 3. mesta na posamični tekmi
- 3 x do 10. mesta na posamični tekmi
- 1x do 3. mesta v skupni razvrstitvi

izpolnjeno
izpolnjeno
izpolnjeno

2. Povzetek dela in uspešnosti po posameznih programih

A ekipa (trener Ricco Gross)

Realizacije načrtovanega programa in splošna ocena:

Sezono 2022/2023 je zaznamovala postavitev skupne moške in ženske A ekipe z novimi trenerji. Na različnih področjih je prišlo do prestrukturiranja. Mesto glavnega trenerja je prevzel Nemeč Ricco Gross, pomočnika sta bila Janez Marič za moški del in Boštjan Klavžar za ženski del.

Po kratkem uvodu in kratkem času spoznavanja se je 16. maja 2022 začel trenažni proces. Na Pokljuki smo se na začetku tedensko sestajali na 3 do 4 dnevni pripravah. Ti vadbeni dnevi so imeli značaj klasičnih priprav in so nadomestili »dnevne treninge«. Tako je bilo mogoče nadzorovati več vadbene enote. Poleg tega so bili ti dnevi priprav izkoriščeni tudi za team building (skupne igre z žogo).

Pri načrtovanju so bila upoštevana in izvedena različna in pomembna vadbena načela (načelo periodizacije, načelo kvantitete in kvalitete, načelo naraščajoče rasti, načelo naraščajoče specializacije, načelo izmenjevanja stresa in regeneracije, načelo vadbene učinkovitosti dražljaja). Delež splošne vadbene opreme (cestno kolo, MTB, kros, gimnastika, splošna moč in različne igre) je bil zelo raznolik, zlasti na začetku sezone.

Prvo pripravljalno obdobje se je zaključilo v začetku julija z različnimi strelskimi preizkušnjami, krosom in tekom na rolnih kolesih. Za vadbena meseca julij in avgust sta bili značilni specializacija in povečanje intenzivnosti. Zaključek tega pripravljalnega obdobja so zaključili s tekmama v okviru državnega prvenstva Slovenije in še dvema tekmovanjema v naslednjem tednu.

Po premoru smo naslednji del priprav zopet začeli na Pokljuki nadaljevali v Ruhpoldingu, Ramsauu ter Obertilliachu.

Decembrski začetek svetovnega pokala je bil po našem mnenju uspešen. V prvem trimesečju so skoraj vsi tekmovalci dosegli svoje najboljše rezultate v karieri. Drugi poudarki v decembru pa niso bili le vrhunski rezultati, temveč tudi določena stabilnost v delovanju skoraj vseh tekmovalcev. Začetek Anamarije Lampič. v pokalu IBU je bil zelo razveseljiv. Več vrhunskih rezultatov ji je takoj omogočilo nastop v svetovnem pokalu. Več kot zadovoljni smo bili s 5. mestom v njenem prvem sprintu na svetovnem pokalu in 8. mestom v štafeti, vse v Hochfilznu. Naša mlajša tekmovalca (Planko L. in Klemenčič Ž.) sta štartala (starostno primerno) v IBU Junior cupu (Obertilliach). Oba sta zadovoljila in upravičila svoj nastop in kvaliteto z 2. in 4. mestom.

V drugem trimesečju so imeli kar nekaj odsotnosti zaradi bolezni. Klemencic P. je bila le delno sposobna tekmovati na najvišji ravni. Med svetovnim pokalom v Antholzu in po njem sta bila zaradi bolezni Lampic A. in Fak J. dalj časa odsotna. Zaradi tega se nista mogla optimalno in dovolj dobro ter pravočasno pripraviti na Svetovno prvenstvo v Oberhofu. Med pripravami sta zbolela še Klemenčič Ž. in Cisar A. Svetovno prvenstvo je potekalo gladko, tekmovalci so dosegli zelo dobre rezultate, nekateri svoje najboljše v karieri.

Zdravstveno stanje tekmovalcev se je v 3. trimesečju izboljšalo. Fak J. pa je bil še vedno odsoten v Novem mestu na Morave in v Östersundu. Ekipi se je pridružil na zaključku v Oslu. Zaradi bolezni je Cisar A. odpotoval domov po Östersundu. Ob koncu sezone so s prepričljivimi rezultati navdušili predvsem Klemenčič P., Vidmar A. in Fak J.

Pri moških smo osvojili 11. mesto v pokalu narodov. Posledično bodo naslednje leto v svetovnem pokalu lahko nastopili le 4 tekmovalci. 10. mesto v pokalu narodov, ki bi zagotovilo kvoto petih tekmovalcev, je bilo izgubljeno predvsem zaradi slabih rezultatov v mešanih štafetah in posamičnih mešanih štafetah ter preveč kazenskih krogov v klasičnih štafetah. Pri ženskah smo uspeli napredovati v pokalu narodov na 16. mesto. Tako bodo v prihajajoči sezoni na štartu v svetovnem pokalu 4 tekmovalke

B ekipa (trener Jure Ožbolt)

Realizacije načrtovanega programa in splošna ocena:

Sezona 2022/23 se je pričela precej zmedeno. Vse skupaj je bilo dolgo nejasno zaradi pozne menjave vodstva. Kljub manjšim zapletom sem želel takoj na začetku sezone vzpostaviti dobro vzdušje v ekipi. Pričeli smo z resnim delom in iskanju načinov za napredovanje članov ekipe. Poskušali smo zagotavljati konkurenco članom A ekipe, pripraviti tekmovalce na stresne situacije, ki jih čakajo čez nekaj let na najvišjem nivoju tekmovalj in napredovati v boljšega športnika v celoti. Prvič sem treniral mešano ekipo punc in fantov, zato je bil to zame še večji izziv, kako prilagoditi trening posamezniku. V določenih situacijah je to praktično nemogoče, zato je bilo v ekipi skozi celotno sezono več težav in prilagajanja, kot v preteklih. Kljub vsemu smo izpolnili večino rezultatskih pričakovanj, menim pa, da si določeni posamezniki in B ekipa v celoti zasluži večjo tako finančno kot moralno podporo.

Velik problem je bil servis na IBU Junior pokalih. Na začetku sezone je bil z vodstvom sprejet dogovor, da bosta na IBU Junior pokalu konstantno prisotna vsaj 2 serviserja. To, zaradi pomanjkanja serviserjev ni bilo zagotovljeno, zato smo bili primorani na pomoč priskočiti trenerji, ki naj bi v osnovi opravljali drugo delo. Menim, da bi vodstvo z večjo ažurnostjo in željo lahko vse skupaj organiziralo bolje. Večkrat si med sezono nisem mogel izbiti občutka, da vodstvo zanima le dogajanje na najvišjem nivoju tekmovanj, ne pa tudi skrb za napredovanje mladih. Zavedam se, da je A ekipa najbolj pomembna in da ji je potrebno zagotavljati največ podpore. Vseeno pa sem mnenja, da je vrzel med A in B ekipo prevelika. Kljub racionalni porabi prehranskih dodatkov je le teh hitro zmanjkalo, zato so si morali tekmovalci v večini te stvari financirati sami. V prihodnje je potrebno tekmovalcem zagotoviti pripomočke oz. storitve za regeneracijo po treningu/tekmi in zagotoviti tesno sodelovanje z zdravstveno službo. V letošnji sezoni so imeli tekmovalci veliko zdravstvenih težav, ki so vplivale na trenažni proces in tekmovanja. Samomasažni pripomočki pa žal niso bili zagotovljeni

Na začetku sezone smo bili primorani, zaradi menjave vodstva in posledično kasnejših rezervacij nastanitev spremeniti nekaj lokacij in terminov priprav. Prav tako smo zaradi pozne rezervacije in zasedenosti zamenjali kraj priprav v sredini meseca avgusta. Namesto devet dni priprav v Obertilliachu smo izvedli osem dni priprav v Ramsau-u. Konec meseca avgusta smo se poleg priprav v Ruhpoldingu udeležili tudi tamkajšnjega letnega Svetovnega prvenstva na rolgah.

V mesecu oktobru smo se udeležili vseh načrtovanih priprav. V mesecu novembru pa smo zaradi slabih snežnih razmer na Pokljuki in odpovedi prvega IBU pokala izvedli skupaj deset dni priprav v Obertilliachu.

Po prvem sklopu tekmovanj v mesecu decembru smo imeli načrtovane tri dnevne priprave na Pokljuki, ki sem jih zaradi bolezni večine članov B reprezentance odpovedal. Med 24.2. in 27.2.23 smo izvedli še štiri dnevne priprave za mladinsko svetovno prvenstvo. Tako smo v letošnji sezoni izvedli 83 dni priprav. Vsi tekmovalci so bili skozi celotno sezono prisotni na večini skupnih priprav.

Mladinska ženska ekipa (trenerka Andreja Mali)

Realizacije načrtovanega programa in splošna ocena:

V sredini maja 2022 sem prevzela žensko mladinsko reprezentanco s petimi tekmovalkami. Dve tekmovalki (Kiara S. in Zala) sta bili v reprezentanci že leto pred tem, za ostale tekmovalke pa je bilo to prvo leto. Po uvodnem spoznavanju, smo hitro zastavile določen okvir treninga in začele trenirati. Že na začetku sem postavila določena pravila in vrednote, ki sem jih želela v ekipi. S tekmovalkami smo skozi celotno obdobje dobro sodelovale, vzdušje v ekipi je bilo res dobro. Gre za zelo pridne in vestne tekmovalke, v veselje mi je bilo delati z njimi.

Od vsega začetka sem poudarjala in od njih zahtevala sprotno oz. vzporedno delo tudi v šoli. Občasno in po potrebi sem bila v kontaktu z njihovimi profesorji. Štiri tekmovalke obiskujejo Gimnazijo Franceta Prešerna (GFP), zato je bilo usklajevanje glede treningov lahko. Ocenjujem, da smo v enem letu veliko naredile, da je bilo za njih veliko novih stvari, ki jih bodo, upam, v prihodnje pozitivno izkoristile.

Glavni vsebinski cilj je bil za vse tekmovalke enak, in sicer jih spoznati in predvideti česa so sposobne. Hkrati pa jih seznaniti z osnovnimi ravnanji/obnašanji vrhunski športnikov, ki so osnova za morebitne prihodnje vrhunske rezultate; navajali smo se na točnost, red, disciplino, spoštovanje vsakega v ekipi, pripadnost ekipi, ohranjanje dobrega vzdušja v ekipi, samoiniciativnost, aktivno sodelovanje pri treningih in odprtost. Gre za mlade tekmovalke, zato je poleg treninga pomembna tudi vzgoja in poudarek na omejenih vrednotah. Tu moram pohvaliti vse tekmovalke, saj so hitro doumele, kakšno ekipo želim imeti. Bile so točne, disciplinirane, vestne v šoli, skrbele za dobro vzdušje in si pomagale med seboj, tako na treningu kot v šoli.

Glavni cilj pri treningu je bilo povečanje skupne količine treninga in količine treninga v mešanem režimu. Opravljeno skupno število ur treninga pri večini tekmovalk ni bilo realizirano. Šola je pri tej starosti tekmovalk še vedno velik omejitveni dejavnik, kar se količine treninga tiče. Število ur v mešanem režimu je bilo pri večini tekmovalk realizirano. Glede na starost tekmovalka, je bilo treba količino treninga povečati. Vse tekmovalke so bile po fizični pripravljenosti enakovredne, tako da so lahko večino treningov izvajale skupaj, kar ocenjujem kot pozitivno.

Velik poudarek je bil tudi na splošni moči in stabilizaciji, pri kateri imajo vse tekmovalke še veliko rezerve.

Pri streljanju smo se veliko ukvarjali z osnovnimi elementi streljanja. Hitrosti streljanja nismo dali poudarka, ker sem želela, da najprej streljajo natančno in z zavestjo, da točno vejo, kaj v danem trenutku na strelišču počnejo.

S samimi uvrstitvami na tekmovanjih v zimskem času nismo bile zadovoljne. Bilo so povprečni. Iskreno povedano, smo pričakovale več. V pripravljalnem obdobju smo delale dobro, tudi testi v septembru so pokazali napredek – glede na maj. Decembrski del tekmovanja lahko ocenim kot dober, nato se stanje slabšalo. Eden od vzrokov za ne doseg postavljenih ciljev je bilo zdravstveno stanje tekmovalk, ki se je okoli Božiča poslabšalo in vleklo - pri nekaterih skozi celotno sezono. Določene tekmovalke enostavno niso prišle nazaj na nivo, ki so ga imele pred začetkom sezone. Ne glede na začetno kvaliteto tekmovalk, sem pričakovala boljši tek. Verjamem pa, da smo naredili dobro podlago za naslednje leto.

Pri streljanju smo počasi dvigovale % natančnosti strelcev na treningu, ki je bil največji prav pozimi. Gre za mlade tekmovalke in je nihanje pri natančnosti streljanja normalno. Še vedno pa je pri nekaterih razlika pri učinkovitosti streljanja na treningu in tekmi prevelika. Pri nekaterih tekmovalkah je na tekmah natančnost streljanja za kar 15% slabša. Vzroke za slabše streljanje lahko najdemo, predvsem pri slabi koncentraciji, ponavljanju osnovnih napak, največkrat slabemu merjenju, nemirnosti, živčnosti in slabemu prenašanju pritiska na tekmah. Opaziti je bilo premalo samoiniciative pri izvajanju suhega strelskega treninga, ki je osnova za dober in stabilen položaj.

Mladinska moška ekipa (trener Lenart Oblak)

Realizacija načrtovanega programa in splošna ocena:

Letos sem drugo sezono vodil mladinsko moško reprezentanco. Poleg Pavla Trojerja, Tadeja Repnika in Gašperja Ožbolta so se ekipi pridružili še trije fantje iz regijskih centrov in sicer Ruj Simič Grošelj, Jaka Kračman in pa Tim Zabret. Pred sezono smo oblikovali cilje in pričakovanja in jih kar nekaj tudi realizirali, ne pa vseh, zato lahko ocenim sezono, kot delno uspešno. V mesecu decembru smo opravili kvaliteten in nujno potreben enotedenski trening kamp na snegu v bližnjem Obertilliachu, potem pa do prvih tekem v začetku decembra kombinirali trening na rolgah in snežnem tunelu v Planici. Zaradi neugodnih snežnih razmer na Pokljuki, sem bil tako primoran po lastni presoji določiti ekipo 4-ih fantov za JIBU v Martellu, kjer smo tudi začeli s tekmovalnim delom sezone. Sezono smo začeli dokaj solidno, potem pa se je pojavil na prizorišču virus, tako da je večino ekipe že tekmovala rahlo obolela na zadnjih tekmah, v Obertilliachu pa je nekako približno zdrav ostal le Tadej Repnik. Ostali so odšli domov. Vzporedno z Obertilliachom pa je potekal tudi Alpski pokal v Arberju, kjer so tekmovali Gašper Ožbolt, Jaka Kračman in pa Tim Zabret. Sledilo je tradicionalno državno prvenstvo na Pokljuki in pa priprave pred novim letom. Zaradi zdravstvenih težav tekmovalcev je bilo potrebno kar precej individualnega pristopa glede načrtovanja treninga in pa tudi zaradi različnih tekmovalcev, katerih so se udeleževali tekmovalci. Po novem letu smo se udeležili Alpskega pokala v Lenzerheideju, potem so se nekateri tekmovalci, zaradi povečane kvote lahko udeležili IBU pokala na Pokljuki (kot dobra priprava na EYOF), z ostalimi pa smo večino treninga opravljali v Planici, kjer smo se 15.1. tudi udeležili državnega prvenstva na 10km prosto. Konec meseca pa smo tekmovali na EYOF-u v bližnjem Forni-Avoltri-ju. Ostali so trenirali in tekmovali na Pokljuki. V februarju so zopet nekateri tekmovali na IBU Junior cupu (Estonija, Latvija), jaz pa sem z ostalimi odšel na Alpski pokal v Ridnaun po katerem smo tudi določili ekipo za MSP. Sledile so krajše priprave na Pokljuki za MSP in pa odhod na MSP v Kazahstan. Prvenstvo lahko ocenim za uspešno, večino tekmovalcev je doseglo svoje najboljše rezultate, manjkala je le pika na i, kolajna, kar pa je bil in bo cilj za naprej. Po MSP-ju smo se udeležili še Alpskega pokala na Pokljuki in pa državnega prvenstva.

Kot sem že omenil, je bilo med sezono kar nekaj svetlih točk, nekateri so imeli zelo dobro sezono, nekateri delno, spet drugi pa niso naredili koraka naprej in realizirali ciljev (Podrobneje spodaj, pri opisu tekmovalcev).

Med sezono so nam v servisu na JIBU pomagali Robert Gasser, Matej Drinovec, Miha Dolar, na Alpskem pokalu pa Matjaž Curk in Robert Sitar. Skoraj vedno pa sva bila del servisa tudi jaz in Jure Ožbolt. Zahvala gre vsem, namreč moje mnenje je da smo dobro sodelovali, večinoma smo imeli zelo dobre smuči. Sigurno so pa tukaj še rezerve, namreč sigurno ni optimalno, da nam manjkajo ljudje v servisu in moramo potem trenerji pokrivati to luknjo. Potrebno se je točno zmeniti z ljudmi pred sezono, ne pa iskat ljudi za servis med tekmovalno sezono.

3. STANJE V PANOGI

Z vidika vodstva, stanje v panogi in sezono lahko ocenimo kot uspešno, čeprav vseh zadanih ciljev nismo izpolnili. Najbolj splošna ocena pove, da so tekmovalci, z izjemo članskega svetovnega prvenstva in odprtega evropskega prvenstva za mlajše člane, na vseh ostalih rangih IBU tekmovalci (summer IBU WCH, IBU WC, IBU cup, IBU OECH, IBU Junior cup, IBU JYWCH, IBU regional - Alpen cup) osvojili eno od mest na stopničkah za zmagovalce. Zagotovo to ni delo samo zadnje sezone ampak tudi vseh preteklih za kar gre zahvala vsem deležnikom.

Skupno, na vseh nivojih so bili zadani rezultatski cilji izpolnjeni v 74,5%, neizpolnjeni v 14,9% in delno izpolnjeni v 10,6%. Neizpolnjen je ostal tudi eden od glavnih ciljev uvrstitev moške A ekipe v pokalu narodov med prvo deseterico, kar bi ohranilo kvoto nastopa petih tekmovalcev v svetovnem pokalu. Po analizah je bilo ugotovljeno, da je klub boljšim individualnim rezultatom večine tekmovalcev razlog v slabših nastopih štafet. Bodisi v posamičnih štafetah, mešanih štafetah ali klasičnih štafetah. Ženska ekipa si je z odličnimi nastopi v naslednji sezoni priborila nastop v svetovnem pokalu s štirimi tekmovalkami.

Viden napredek lahko ocenimo pri večini članov A ekipe. Vsi tekmovalci (z izjemo Jakova Faka, Roka Tršana in Mihe Dovžana) so dosegli svoje najboljše osebne rezultate. Jakov Fak se je po treh letih zopet uvrstil na zmagovalni oder. V ženskem delu ekipe si nihče ni upal napovedati takšnega napredka Polone Klemenčič. V svoji prvi sezoni je z nekaj vrhunskimi rezultati presenetila Anamarija Lampič.

Nadaljevali smo trend osvajanja odličij na mladinskih tekmovanjih. S Kajo Zorč imamo zopet mladinsko svetovno prvakinja. Na tekmovanju EYOF je Pavel Trojer osvojil dve zlati odličji. Ob teh najvidnejših je bilo še kar nekaj odličnih rezultatov, ki so jih dosegli tekmovalci B in mladinske reprezentance na mednarodnih tekmovanjih.

Tudi tekmovalci regijskih centrov so z nekaj odličnimi rezultati na mladinskem svetovnem prvenstvu in rezultati na Alpskem pokalu potrdili dobro delo regijskih centrov, katerih osnovni namenjen je pomoč klubom. Dobro delo regijskih centrov je tudi dejstvo, da v letošnji sezoni iz ZP na MK prehaja rekordno močna generacija letnika 2008, ki po končnih rezultatih SLO pokala šteje 13 deklic in 16 fantov. Štirje tekmovalci (tri dekleta in en fant) pa so se na podlagi rezultatskih kriterijev uvrstili v mladinsko reprezentanco.

Sezono smo v celoti speljali po zastavljenih ciljih. Realizirane so bile vse načrtane priprave in tekmovanja, kar pa je ob povečanem številu nastopajočih tekmovalcev in številčnejšem strokovnem kadru pomenil večji finančni zalogaj. A ekipa je bila načrtno trenersko, servisno in logistično okrepljena vse z namenom boljših pogojev in posledično rezultatov, kateri so bili v večji meri realizirani in izboljšani v primerjavi s preteklo sezono. Na novo smo v strukturo postavili združeno žensko in moško B ekipo. Imeli smo ločeni žensko in moško mladinsko ekipo. Finančno in logistično smo pokrivali delo regijskih centrov in šole biatlona. Vse skupaj pa je povezano z visokimi stroški. Ob vesplošnih podražitvah na vseh področjih (gorivo, vozni park, strelivo, nastanitve, letalske karte,...), energetske krizi in že omenjenem večjem pogonu panoge je dejstvo, da bo potreben resen razmislek za naslednjo sezono koliko in kaj lahko finančno prenese panoga. Upoštevati je potrebno dejstvo, da bo od priliva sponzorskih sredstev v veliki meri odvisen obseg delovanja panoge. Dejstvo je, da je obseg panoge v sezoni 2022 – 2023 prerasel finančne zmožnosti in bo ob primerljivih prilivih, na določenih področjih v naslednji sezoni potrebna finančna participacija in finančna optimizacija. V skladu s finančnim planom bo za sezono 2023 – 2024 določen obseg priprav in tekmovanj, ki jih bo moč realizirati. Vse aktivnosti panoge se bodo sproti prilagajale finančnemu stanju, edino tako bo panoga lahko delovala finančno stabilno in po prioriteti ekipam nudila podporo za doseg načrtanih rezultatskih in ostalih ciljev.